

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
del Molt Honorable Sr. Ernest Benach i Pascual

DIARI DE SESSIONS

Núm. 9, dilluns 8 de maig de 2006, edició amb motiu del Ple estudiantil

Sessió sobre la mediació i l'acolliment en els centres educatius

ÍNDEX

Intervencions dels representants escolars

Projecte de llei sobre mediació i acolliment en els centres educatius. (p. 3)

Intervencions dels grups parlamentaris

el Sr. Miralles i Conte, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (p. 10)

el Sr. Ibarz i Casadevall, del G. P. del Partit Popular de Catalunya (p. 10)

la Sra. Nonell Torras, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 11)

el Sr. El Sr. Labandera i Ganachipi, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (p. 11)

la Sra. Borrás i Solé, del G. P. de Convergència i Unió (p. 12)

Cloenda

de l'acte a càrrec del Sr. Ernest Benach i Pascual, president del Parlament de Catalunya (p. 13)

Annex

Llei sobre mediació i acolliment en els centres educatius (p. 14)

La sessió s'obre a les onze del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de les diputades i els diputats Sr. Miralles i Conte, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa; Sr. Ibarz i Casadevall, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sra. Nonell Torras, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Labandera Ganachipi, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i Sra. Borràs i Solé, pel G. P. de Convergència i Unió, i la secretària general.

ORDRE DE L'ACTE

1. Debat i votació del Projecte de Llei sobre mediació i acolliment en els centres educatius.
2. Intervenció dels grups parlamentaris.
3. Intervenció i cloenda a càrrec del M. H. Sr. President del Parlament.

EL PRESIDENT

Molt bon dia. Sigueu benvingudes i benvinguts al Parlament de Catalunya. Aquí on esteu assegudes i asseguts és on els diputats i les diputades fan els seus debats, aproven les lleis que després serveixen perquè el país funcioni i tiri endavant i, per tant, perquè moltes de les coses que us passen a vosaltres en el dia a dia, doncs, siguin veritat o siguin d'una manera o siguin d'una altra.

Voldria començar presentant les diputades i els diputats que ens acompanyen. Aquí hi seurà la il·lustre senyora Meritxell Borràs, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que arribarà de seguida; a la meua esquerra hi seu l'il·lustre senyor Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; la senyora Maria Isabel Nonell Torras, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; el senyor Manel Ibarz i Casadevall, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i el senyor Jordi Miralles i Conte, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa. També ens acompanya la senyora Imma Folchi, que és la secretària general del Parlament de Catalunya.

Quan comença una sessió al Parlament de Catalunya sempre es diu, s'expressa una frase, que és «comença la sessió» i quan s'acaba el Ple, doncs, llavors diem: «s'aixeca la sessió».

Per tant, si us sembla bé, comença la sessió i ja anem per feina amb l'ordre del dia que tenim previst.

Projecte de Llei sobre mediació i acolliment en els centres educatius

El primer punt és el debat i votació del Projecte de Llei sobre mediació i acolliment en els centres. Parlarà, en nom del Grup A i en primer lloc, el senyor Joao Miquel França, de l'Escola Projecte de Barcelona.

Tots els que sortiu a parlar veureu que hi ha un llumet que és de color verd, després taronja i vermell; vermell és quan ja s'ha acabat el temps i a la dreta te-

niu si us convingués mirar el temps com corre eh? De tota manera, no us atabaleu pel temps, l'important és el que heu de dir. D'acord?

Doncs, senyor Joao Miquel França, té la paraula.

JOAO MIQUEL FRANÇA

Senyor president, senyores i senyors diputats, sóc un noi brasiler que visc a Catalunya i parlo en nom de tots els companys i companyes que hem estat treballant i debatent sobre unes realitats que tenim molt a prop i que no són pas noves.

Agraïm l'oportunitat que ens dóna el Parlament de Catalunya de poder viure una experiència com aquesta.

Creiem que l'arribada de nous ciutadans amb nous models socials, culturals i religiosos s'ha de considerar com un fet enriquidor. Tot i que l'escola no és l'únic espai de creixement personal, n'és un de molt important, i per això cal millorar les relacions internes per tal de prevenir qualsevol conflicte. A través del diàleg, el respecte i la tolerància és com podem conèixer i, per tant, evitar discriminacions de qualsevol tipus, entre les quals es troba l'acte ignominiós de l'assetjament escolar, al voltant del qual s'ha creat un circ mediàtic que considerem superficial i sensacionalista, que no analitza la profunditat real del problema.

Desitgem que el fruit del nostre treball no quedi en una simple activitat escolar, que vostès estiguin aquí avui escoltant-nos és una manera d'apropar-nos a les institucions i fer-les més nostres.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. (*Aplaudiments.*)

Té la paraula... Fem una cosa, no perquè no aplaudiu, eh? Normalment en aquesta cambra no hi ha gaire tradició d'aplaudir, s'aplaudeix en les grans solemnitats. Tot i que està bé expressar els sentiments, jo crec que està molt bé. Però per a guanyar temps, si aplaudim tots al final, en tot el que ens han dit tots plegats, potser seria més pràctic. Què us sembla? Sí? Doncs, farem això, aplaudim al final i llavors ens dediquem mútuament un aplaudiment ben sentit.

Té la paraula ara la senyora Gala Sendra, de l'Escola Intermunicipal del Penedès, de Sant Sadurní d'Anoia.

GALA SENDRA

Senyor president, senyores i senyors diputats, em dic Gala i parlo en nom de l'Escola Intermunicipal de Sant Sadurní d'Anoia. En primer lloc, m'agradaria dir que participar en el projecte «Fem una llei» ha estat una experiència enriquidora que ens ha permès conèixer de prop el treball diari dels polítics.

Hem hagut de reflexionar al voltant d'un tema que ens afecta de manera directa: la mediació i l'acolliment en els centres educatius. Per últim, hem pogut treballar conjuntament amb uns altres centres i això ens ha permès intercanviar opinions i punts de vista.

En segon lloc, voldria transmetre les nostres reflexions al voltant de l'assetjament escolar, tema del títol II del Projecte de llei que hem treballat. Quan vam iniciar el nostre treball ens vam preguntar per què era necessari incloure l'assetjament en la Llei sobre mediació i acolliment als centres escolars. Vam poder constatar que d'una manera o altra tots coneixíem l'existència d'actituds agressives i intimidatòries entre companys. Segurament es pot afirmar que la violència ha estat un element present a les diferents societats humanes, però tenim la sensació que en l'actualitat s'està intensificant la quantitat i la gravetat dels incidents violents. És per això que ens sembla important garantir en els centres escolars aquest dret amb tots els mecanismes que tinguem a l'abast: les actituds valentes, positives i decidides davant l'assetjament de qualsevol mena, de ben segur hi poden contribuir, així com també les polítiques educatives encaminades a eradicar la violència. Però ens sembla que ens serà molt necessari el suport de tots els ciutadans, que mitjançant lleis com aquesta podran garantir la convivència en igualtat de condicions a tots els seus membres. Sabem que caldrà treballar-hi molt, però junts ho aconseguirem.

Gràcies.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Ara té la paraula la senyora Maria Nolla, de l'IES Manuel de Montsuar, de Lleida.

MARIA NOLLA

Senyor president, senyores i senyors diputats, bon dia, em dic Maria i vinc de l'IES Manuel de Montsuar i parlaré en nom de tots els meus companys i companyes. Faré una primera reflexió de caràcter general: que les portes del Parlament s'obrin a la participació dels joves ens sembla molt positiu, perquè ens permet conèixer com s'elabora una llei i dir-hi la nostra, especialment en temes que ens toquen tan de prop, com és el cas de la coeducació escolar o l'assetjament. A més, col·laborar amb centres de tot Catalunya t'enriqueix, perquè et permet conèixer i debatre diferents punts de vista. Creiem així que el Parlament compleix una funció molt important, que és la d'enfortir els mecanismes democràtics.

La segona part de la meua intervenció es centrarà en el tema de la coeducació. Encara no fa un mes que hem celebrat el setantacinquè aniversari de la proclamació de la Segona República, una etapa històrica en què es van fer avenços molt significatius en tots els camps de la coeducació. Volem des d'aquí fer-ne un reconeixement. Creiem que avui ningú no hauria de discutir que l'alumnat ha de rebre una educació basada en la igualtat entre les persones dels dos sexes. L'escola és precisament el lloc on aquesta igualtat s'ha d'evidenciar de manera clara i contundent i s'ha de vetllar perquè sigui efectiva en tots els àmbits. Per això els demanem el recolzament d'aquesta Llei, tan clara pel que fa a la coeducació i tan important pel respecte mutu.

No voldria acabar sense donar les gràcies, en nom de tots els meus companys i meu, per haver-nos ofert l'oportunitat d'expressar les nostres opinions.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Gràcies a vosaltres. Té la paraula seguidament la senyora Elena Gimeno, de l'Escola Marinada, de Palau-solità i Plegamans.

HELENA GIMENO

Bon dia. Senyor president, senyores i senyors diputats, em dic Helena i sóc una alumna de quart d'ESO de l'Escola Marinada de Palau-solità i Plegamans. Parlo en nom de tots els meus companys i companyes que han treballat amb mi durant el transcurs d'aquest projecte.

Volíem agrair l'oportunitat que ens ha ofert el Parlament obrint-nos les portes i deixant-nos treballar durant aquest període de temps.

La situació a Catalunya ha canviat molt en els darrers anys amb l'arribada de nous ciutadans d'altres països que porten la seva pròpia cultura. Aquest intercanvi d'elements culturals és un fet enriquidor per a tots i d'aquesta manera la nació catalana creix plenament. Nosaltres som de l'opinió que el nostre Parlament, com a representant del sistema democràtic, ha de vetllar per la protecció dels seus ciutadans, i els escolars, com a ciutadans, necessitem lleis que ens emparin davant de fets fruit de la intolerància i la incultura, com ara l'assetjament escolar. És per això que considerem molt important la mediació a través del diàleg, la comprensió i el respecte en la resolució de conflictes. Ens agradaria que en un futur aquest Projecte de llei arribés a realitzar-se i que esdevingui una llei autèntica en mans dels nostres diputats i diputades.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

I acabat el Grup A, anem a veure què ens diuen els representants del Grup B. En primer lloc, té la paraula el senyor Arnau Bonet, de l'Escola Mare de Déu de la Serra de Montblanc.

ARNAU BONET

Senyor president, senyores i senyors, voldria començar aquestes paraules amb un agraïment al Parlament per la possibilitat que ens ha brindat amb aquest projecte i també un agraïment a la col·laboració i cordialitat de tots els components del Grup B, amb qui hem debatut aquesta Llei.

Pel que fa al títol IV, la interculturalitat, després de totes les esmenes i debats, hem resolt al·legacions que mantenen les següents conviccions: creiem que cal respectar i permetre qualsevol manifestació cultural, social i religiosa sempre que no interfereixi en les matèries necessàries per al desenvolupament curricular i que ho permeti la legislació vigent; creiem que cal

prioritzar la cultura catalana, en tant que és la pròpia del país; creiem que cal sancionar amb fermesa qualsevol actuació que denigri o limiti els drets d'expressió cultural, social i religiós; creiem que els centres educatius com un dels pilars bàsics de la nostra societat han de defensar un projecte d'acollida a les persones novingudes que els permeti integrar-se amb afectivitat i efectivitat. Creiem fermament que l'escola és l'entorn propici per tal que s'iniciïn i fructifiquin unes bones relacions interculturals, que, per altra banda, poden enriquir-nos a tots nosaltres. Això pensem que ha quedat ben reflectit en la Llei que ara aprovarem.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors.

EL PRESIDENT

Té la paraula, en nom de l'IES Eugeni d'Ors de Vilafraïa del Penedès, el senyor Èric Rossell.

ÈRIC ROSSELL

Senyor president, senyores i senyors diputats, per començar vull dir que el nostre institut ha lluitat perquè la mediació tingués un paper més important dins la Llei, ja que el nostre centre ha estat un dels pioners a incorporar la mediació com a sistema de resolució de conflictes, cosa que ens ha permès comprovar que és un bon mètode per a obtenir uns bons resultats. És per això que ens hi sentim tan identificats.

Un altre dels punts que hem estat defensant és el fet que hi pugui haver la informació necessària per als immigrants que arriben als centres en una llengua que els sigui familiar. L'arribada de nous estudiants d'altres cultures pot comportar conflictes entre membres d'una comunitat educativa i pot comportar que la interculturalitat del centre es perjudiqui. De tot això en traiem la conclusió que la interculturalitat i la mediació estan cada vegada més lligades. I per aquest motiu reivindicuem que la mediació hauria d'estar present en tots els centres.

Aquesta Llei ha estat consensuada amb vint centres educatius de Catalunya, per tant, reflecteix la vida que realitzem dia a dia als nostres instituts. Ens agradaria que els polítics es plantegessin seriosament d'aprovar una llei d'aquestes característiques. Per descomptat, el nostre vot serà afirmatiu.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Té la paraula, de l'IES Icària de Barcelona, el senyor Tomàs Prat.

TOMÀS PRAT

Senyor president, senyores i senyors diputats, durant aquest curs 2005-2006 hem estat treballant des de l'IES Icària la simulació del Projecte de Llei sobre mediació i acolliment en els centres educatius, però ha estat en aquest últim trimestre quan ens hem centrat en el títol III, de la coeducació. Agraïm l'oportunitat de perme-

tre'ns manifestar la nostra opinió respecte al tema anteriorment citat.

Centrant-nos en el títol, «de la coeducació», voldria destacar la definició de «coeducació» que és utilitzada en l'article 11. Es defineix com «un procés pel qual els centres educatius han de vetllar perquè els seus alumnes rebin una educació igualitària entre els individus dels diferents sexes». És fàcil deduir que la coeducació és una solució a la sexista educació que va rebre la població al llarg del segle xx. A l'articulat es promouen mecanismes perquè es doni una educació igualitària, sense discriminacions per raons de sexe, s'estableixen també sancions per conductes impròpies dins de la comunitat educativa i es promou un ús no sexista del llenguatge. Considerem que aquesta iniciativa encara ha de desenvolupar-se més.

Des de l'IES Icària valorem molt positivament aquesta simulació del Projecte de Llei, així com la possibilitat que hem tingut de conèixer i seguir aquest procés d'elaboració d'una llei.

Senyor president, senyores i senyors diputats, gràcies.

EL PRESIDENT

A tu. Té la paraula seguidament el senyor Marc Suárez, de l'IES El Cairat d'Esparreguera.

MARC SUÀREZ

Senyor president, senyores i senyors, en primer lloc, com a representant de l'IES El Cairat d'Esparreguera, m'agradaria donar les gràcies al Parlament per aquesta oportunitat. Però caldria tenir present la importància d'aquest fenomen tan complex, que necessita més temps d'exposició. En qualsevol cas, senyor president, intentaré sintetitzar la nostra proposta legislativa.

Entenem que l'assetjament escolar no és més que l'exponent de la pèrdua de valors de la comunitat educativa i, entre ells, el no-respecte cap al company, cosa que amb massa freqüència apareix a la nostra societat. Aquesta situació necessita una reflexió, és a dir, un intent de rectificació que no contempli solament la simple reparació de les conductes incorrectes; cal estudiar el problema en el seu conjunt i aportar les solucions que permetin la seva superació.

Podem dir que la nostra proposta legislativa té com a nucli central entendre que la persona assetjadora té un problema. Per eradicar la seva conducta incorrecta, contrària a les normes de convivència col·lectiva, ha d'haver-hi la conscienciació del problema i que aquesta manera d'actuar no és gens correcta, compresa en l'article 7.

Junt amb aquesta idea bàsica, la nostra proposta entén com a necessari el foment del diàleg, de la mediació i de la protecció de les víctimes, crea un projecte d'actuació amb totes les mesures de prevenció, com diu l'article 7.5 i obliga a tenir un servei de mediació de conflictes per tal d'evitar-los.

Creiem que una llei que contempli tots aquests aspectes està abocada a aconseguir que l'àmbit escolar

sigui un àmbit de trobada, d'amistat, d'harmonia, però sobretot de llibertat. Per tot això, sol·licitem el vot favorable d'aquesta cambra.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Perdoneu que he tingut una mica d'embolic amb els papers. Ha acabat el Grup B, per tant, anirem al Grup C.

El senyor Christian Moreno, de l'IES Sant Martí de Provençals de Barcelona, té la paraula.

CHRISTIAN MORENO

Senyor president, senyors i senyores diputats i diputades, els alumnes de l'IES Sant Martí agraïm al Parlament de Catalunya l'oportunitat de participar en l'elaboració d'aquesta Llei. Considerem la interculturalitat com la millor forma de l'expressió i de viure la realitat multiètnica del nostre país, el respecte al coneixement, la solidaritat entre les cultures i la guia d'una Declaració de drets humans renovada, són els trets més significatius d'un nou aprenentatge intercultural i d'una convivència activa i democràtica.

Opinem que les diferents cultures i les diferents formes de viure són una riquesa i no pas un obstacle per compartir un present i un futur junts. Pensem que els currículums han d'incloure elements filosòfics, científics i lògics per a abordar l'anàlisi i la superació de les postures i dels comportaments xenofòbics i racistes, així com per a propiciar una cultura dels centres participativa a la ciutadania.

Per nosaltres cal respectar tant les cultures pròpies com les cultures juvenils, i propiciar espais públics i escoles dignes per al seu desenvolupament, i potenciar l'associacionisme juvenil i la participació activa de tot l'alumnat en la construcció d'una societat més comprensiva, més respectuosa i més lliure d'estereotips i prejudicis.

Finalment, us convidem a compartir i fer vostre aquest discurs més enllà de la simulació, i us demanem propulsar i convertir les paraules en fets i els meus desitjos en realitats.

Senyor president, senyors i senyores diputats i diputades, moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Té la paraula ara la senyora Alejandra Moreno, del Col·legi Lestonnac-l'Ensenyança de Lleida.

ALEJANDRA MORENO

Senyor president, senyors i senyores, represento els meus companys del col·legi Lestonnac de Lleida i al Grup C, que durant mesos hem estat debatent el present Projecte de llei. Les discrepàncies han estat moltes, però totes positives i enriquidores. Finalment, la confrontació dialèctica ha esdevingut pacte.

L'assetjament escolar i la interculturalitat presents a la nostra societat produeixen tensions, però els con-

flictes són una oportunitat de progrés social. Hem de crear processos de mediació basats en el reconeixement de la dignitat de l'altre; així, convertirem un entorn canviant i complex en un mecanisme de cohesió social.

Acceptar la diferència no ha d'excloure el tracte igualitari respecte als drets i els deures de totes les persones, per això tenim també el repte d'acabar amb la discriminació per motiu de gènere, i defensem que la coeducació a l'escola sigui transversal, present en tots els àmbits i currículums. Estem, doncs, convençuts, que l'actual text ofereix mecanismes per construir una societat millor. Per aquest motiu, el meu grup el recol·larà en la votació final.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Té la paraula la senyora Esther Pozo, de l'Escola Pia Santa Anna de Mataró.

ESTHER POZO

Senyor president, senyors i senyores diputats, quan vam conèixer el projecte «Fem una llei» ens va semblar interessant i engrescador. Interessant per la possibilitat de treballar, col·laborar amb altres escoles i instituts en temes tan complexos i importants com l'acolliment, la coeducació... El fet de poder intercanviar idees, punts de vista entre persones de la nostra mateixa edat, que viuen realitats semblants però diferents, no es dona amb molta freqüència. Com ja he dit, el projecte ens va semblar engrescador i les nostres expectatives s'han complert amb escreix.

Durant aquesta experiència hem estudiat en profunditat els temes a tractar, els hem conegut de més a prop, hem vist la seva amplitud i la dificultat de ser objectius en aquestes situacions. En aquest Projecte hi ha un tema que ens ha fet pensar molt i el qual hem treballat amb especial cura: l'assetjament. La primera dificultat va ser el nom: *bullying* o assetjament; després el concepte; i, per últim, la seva detecció.

Una vegada que vàrem tenir concretats aquests punts, es tractava de veure com fer front a la situació de la forma més adequada possible. En aquest procés volíem que hi estiguessin implicats tots els membres de la comunitat educativa. Per això hem cregut oportú crear una comissió de prevenció i solució de conflictes, un ens per acollir la víctima i, en cas que sigui necessari, sancionar l'assetjador. Aquesta comissió no té com a única finalitat castigar sinó obrir vies per al diàleg i la convivència.

Per últim, agrair l'oportunitat d'estar aquí amb tots els meus companys i companyes. Gràcies.

EL PRESIDENT

Té la paraula seguidament, de l'IES Sa Palomera de Blanes, el senyor Nicolás Alcántara.

NICOLÁS ALCÁNTARA

Senyor president, al preàmbul del Projecte de llei que avui votem s'avança la idea que cal establir ele-

ments legislatius que regulin els conflictes que sorgeixin en l'àmbit educatiu. La resolució dels conflictes ha d'establir-se amb la mediació i fomentar-ne el diàleg.

El títol primer d'aquest Projecte de llei defineix la mediació com el conjunt d'accions que s'han de dur a terme per solucionar els conflictes mitjançant el diàleg i basant-nos en el respecte mutu. Defineix l'acolliment com l'acte pel qual és acceptada una persona en un nou àmbit social, cultural i religiós. Així mateix s'assenyala que l'assetjament escolar és qualsevol acte d'agressió que es dona entre els integrants del centre educatiu, tant físic com emocional. Per evitar-los s'ha de promoure la coeducació, que implica educar en igualtat sense cap mena de discriminació de sexe, religió, raça, cultura o condició social. La interculturalitat s'ha de valorar com una riquesa del territori pel que fa a tradicions i formes de vida diferents, i s'ha de respectar i promoure aquesta diversitat social.

El grup d'IES Sa Palomera, que ha participat en aquesta experiència, considera interessant, en un futur, repetir-la.

Gràcies.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. La senyora Neus Querol, de l'IES Terres de Ponent...

NEUS QUEROL

Senyor president, en representació de l'IES Terres de Ponent, de Mollerussa, m'agradaria adreçar-los unes paraules de reflexió pel que fa al Projecte de llei. És evident que des de fa uns anys Catalunya ha experimentat un notable i enriquidor canvi social a causa de l'arribada de persones amb nous models religiosos i culturals. L'exemple més clar d'aquesta nova realitat de pluriculturalitat la trobem en els nostres instituts, on convivim diàriament un grup de persones de pensaments i costums diferents. És el cas del nostre institut, on estudiem alumnes de divuit nacionalitats diferents i on els alumnes d'altres cultures i procedències representen prop del 30 per cent.

Però, tot i que l'àmbit de l'ensenyament juga un paper molt important, no cal oblidar que és tota la societat en general, des dels mitjans de comunicació als estaments públics, passant pel govern mateix, que han de posar les eines per facilitar la convivència i el respecte mutus. Així, doncs, és necessària una llei d'aquestes característiques per garantir els drets i els deures d'aquests novinguts, i resoldre els possibles conflictes que es puguin produir, i tot a través del diàleg social, que és la millor manera de comprensió i entesa entre les persones.

Finalment, volem donar les gràcies al Parlament de Catalunya per concedir-nos l'ocasió de participar en aquest projecte. Ha estat una gran oportunitat per demostrar que el jovent català, que a fi de comptes, som el futur, també ens interessem per la política.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

La senyora Helena Martín, del grup D, IES El Castell d'Esparraguera.

HELENA MARTÍN

Senyor president, senyores i senyors, en nom del meu Grup Parlamentari i com a portaveu de l'IES El Castell, d'Esparraguera, parlaré de coeducació. Som conscients que en la societat actual hem avançat molt en les polítiques de gènere, però cal seguir treballant fins a aconseguir la plena igualtat. Estarem d'acord que l'educació i la igualtat de drets és un aspecte imprescindible per al creixement de les persones. Però si ens fixem en el que se'ns ensenya, ens preguntem: és possible que al llarg de la història la dona no hagi estat protagonista en res? Quins models femenins i masculins de referència tenim les noies i els nois d'avui dia? Cal un ensenyament que no ocultï ni el protagonisme ni el saber de les dones.

Per altra banda, els mitjans de comunicació haurien d'assumir la responsabilitat que tenen en la coeducació. Segueixen reproduint els estereotips sexistes i usen un llenguatge androcèntric que invisibilitza la dona. La llengua, encara, arrossega molta inèrcia. La classe política també ha de ser-ne un exemple i no oblidar que representa les dones i els homes del nostre país. Cal adquirir compromisos i fomentar polítiques d'igualtat de gènere, d'igualtat d'oportunitats. Entenem que hi ha d'haver diferències que s'han de valorar i respectar, però aquestes han de ser entre les persones, mai per raons de sexe.

Per acabar, senyor president, agraïm la possibilitat que hem tingut de participar en aquest Ple i de conèixer la tasca parlamentària de ben a prop. Us agraïrem també que considereu les nostres reflexions.

Moltes gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

El senyor Víctor Torres, de l'IES Miquel Biada de Mataró, té la paraula.

VÍCTOR TORRES

Molt honorable senyor president; senyors i senyores, com a representant de l'IES Miquel Biada de Mataró, vull agrair primerament al Parlament l'oportunitat que ens ha donat per participar en el projecte «Fem una llei»; el treball desenvolupat ens ha permès conèixer de prop el funcionament del Parlament de Catalunya, les dificultats amb què es troben els polítics a l'hora d'elaborar una llei i la importància del diàleg i el consens en tota democràcia.

Actualment, a inicis del segle XXI, el nostre país viu una realitat més plural que mai, i aquesta realitat es fa palesa en tots els àmbits de la nostra societat, però és a les escoles i instituts de Catalunya on tenim l'oportunitat d'oferir a tots aquests nois i noies que vénen d'un altre país l'acolliment necessari perquè s'incorporin a la nostra societat i esdevinguin catalans i catalanes.

En els nostres centres educatius han d'augmentar entre els seus alumnes valors clau en la societat actual, tals com la igualtat, la solidaritat, la tolerància i el respecte per a tots els éssers humans, sense cap mena de discriminació per raons d'origen, procedència, cultura o religió. La convivència entre persones de diferents cultures no és més que un element d'enriquiment i no ha de ser mai vista com un element distorsionador dels aprenentatges i el progrés escolar.

Ara bé, les nostres escoles i instituts tenen al seu davant un altre repte: ensenyar a tots aquests nois i noies que arriben a casa nostra la llengua i cultura catalanes perquè les aprenguin, les facin seves i les incorporin al seu esdeveniment diari, al costat del seu bagatge cultural propi. Només així aconseguirem que tots plegats puguem sentir-nos respectats i valorats. La interculturalitat ha de ser entesa com la relació entre diferents cultures que conviuen juntes en una mateixa societat, en el respecte mutu.

Per aquesta raó creiem molt positiva la iniciativa del Parlament de Catalunya de redactar una llei que vetlli per la mediació i l'acolliment als centres educatius, tenint com a punts fonamentals el diàleg i la convivència entre tots.

Voldríem que el treball realitzat per tots nosaltres fos valorat positivament per tots vostès, i esperem veure en un futur una llei que vetlli perquè aquesta nova realitat del nostre país sigui possible en el marc de la convivència entre tots.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Ara és el torn del senyor David Molina, de l'Escola Sant Felip Neri, de Barcelona.

DAVID MOLINA

Molt honorable senyor president, senyors i senyores, com a membre del grup D i portaveu de l'Escola Sant Felip Neri, dedicaré el meu temps a parlar sobre un dels temes que aborda aquest Projecte de llei i que en aquests moments és una de les qüestions més importants que afecta i preocupa els centres escolars de Catalunya: l'assetjament. Creiem que un ambient acollidor i integrador és del tot necessari per a garantir el desenvolupament acadèmic i personal dels alumnes. I que les escoles i instituts han de fomentar el respecte i el diàleg, tant a través del currículum com en totes les seves activitats i la seva organització interna. Però també ho han de fer amb el seu exemple les institucions, els polítics, els mitjans de comunicació i, evidentment, les famílies, que haurien d'actuar sempre com a models.

Considerem la mediació com el millor instrument per a la resolució de conflictes i proposem que en cada centre educatiu hi hagi una comissió de prevenció que treballi en aquest objectiu i que sigui l'encarregada d'aplicar les mesures disciplinàries corresponents a cada cas.

Per tots aquests motius, donem el nostre vot positiu a l'aprovació d'aquest Projecte de llei. Durant el temps

que hem estat desenvolupant aquesta tasca, hem pogut viure l'elaboració d'una llei, valorem l'experiència de forma positiva i agraïm la possibilitat de dur a terme una tasca política com aquesta, i demostrar com els joves de Catalunya som capaços de dialogar i consensuar.

Gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Doncs, acabat el grup D, anirem al grup E, i té la paraula el senyor Alfonso Calderón de l'IES Manuel de Pedrolo, de Tàrraga.

ALFONSO CALDERÓN

Senyor president, senyores i senyors diputats, com a representant de l'IES Manuel de Pedrolo, integrat al Grup Parlamentari E, defensaré el títol IV d'aquest Projecte de llei. El fenomen migratori és una realitat imparable del món actual, immers en el galopant procés de la globalització. Abordar correctament aquest tema no consisteix només a decidir-se per obrir portes, o, contràriament, a fer estrictes polítiques d'estrangeria. El xoc de civilitzacions és un plantejament fals, perquè les cultures no són blocs monolítics sinó alterables, més aviat es produeix un intercanvi que enriqueix la cultura receptora i afavoreix la integració dels que arriben.

En l'elaboració d'aquest Projecte de llei hem procurat prevenir accions xenòfobes envers altres cultures, i també, perquè no dir-ho, la possible hostilitat contra la nostra que se'n podria derivar. Hem procurat, també, que es puguin donar a conèixer les cultures amb les quals convivim i al mateix temps fomentar la nostra per tal d'aconseguir un ambient de tolerància i de respecte mutus per ambdues parts. D'aquesta manera pensem que hi haurà una millor convivència en aquesta societat pluricultural.

Finalment, per acabar, voldríem agrair el privilegi d'haver pogut participar en aquesta activitat, tot esperant haver aportat algun detall del qual se'n beneficiï tothom.

Gràcies.

EL PRESIDENT

Té la paraula seguidament la senyora Alba García, de l'IES El Foix, de Santa Margarida i els Monjos.

ALBA GARCÍA

Molt honorable president del Parlament de Catalunya, senyores i senyors diputats, companys i companyes, en representació de l'IES El Foix, de Santa Margarida i els Monjos, volem felicitar aquesta iniciativa del Parlament de Catalunya perquè ens ha permès de conèixer de més a prop la important tasca que s'hi realitza.

El nostre Grup donarà ple suport al text de llei que estem discutint, tant pel seu contingut com pel seu resultat del debat i del consens entre tots i totes. Tampoc

no podem oblidar que estem discutint una llei que serà la primera de Catalunya que tractarà determinats aspectes com l'assetjament escolar. Volem, però, fer esment especialment del títol III, que parla sobre la coeducació. Aquest és un dels aspectes més importants de la Llei que avui debatem, ja que la igualtat ha de ser una de les bases fonamentals de la nostra societat, i tot i que s'ha avançat en els darrers anys, encara resta molta feina per fer. Cal posar fi d'una vegada a la discriminació de les dones i l'escola és un bon espai per a fomentar la igualtat. A l'escola, l'institut, les classes, els materials, les activitats, els llenguatges han de respectar la igualtat entre sexes. Per això cal que tots els estaments de la comunitat educativa s'hi impliquin, els professors i els alumnes, els equips directius, el Consell Escolar, les AMPA i la conselleria d'educació de la Generalitat de Catalunya. L'escola no pot quedar sola, com passa massa sovint, i cal que la societat i els organismes públics i privats col·laborin en aquesta tasca per a la igualtat i la coeducació.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Seguidament és el torn de la senyora Natàlia Alcover, de l'Escola Maria Cortina, de Reus.

NATÀLIA ALCOVER

Molt honorable president del Parlament de Catalunya, senyores i senyors diputats, companys i companyes d'altres escoles, agraim l'oportunitat que ens ha donat el Parlament de Catalunya de poder comprovar d'una manera real tots els passos que se segueixen en la redacció d'una llei, practicant en l'elaboració d'una norma tan important per a l'educació dels joves del nostre país la mediació i l'acolliment en els centres educatius.

El nostre grup creu que la situació social de Catalunya l'any 2006 no és la mateixa que van tenir els nostres pares quan eren adolescents, avui Catalunya és un mosaic de models socials, culturals i religiosos, i les escoles són l'exemple més clar d'aquesta situació. Aquesta circumstància pot presentar conflictes i per a evitar-los cal un diàleg permanent. Una bona manera d'evitar l'enfrontament entre cultures és acollint el nouvingut o nouvinguda i evitant sempre la discriminació i l'assetjament per motius personals, socials o religiosos; el contacte i coneixement entre diferents cultures és una suma que ens enriqueix a tots.

El debat ens ha fet pensar i expressar en veu alta el que és una realitat a les nostres aules, per això demanem que quan el Parlament de Catalunya elabori una llei tan necessària com aquesta ho faci tenint en compte l'experiència acumulada de les escoles, dels instituts i dels barris. La Llei que proposem compleix els requisits que creiem que calen perquè l'educació avanci a Catalunya dins la societat complexa del segle XXI. Per aquest motiu, l'escola Maria Cortina, de Reus, la votarà a favor.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Té la paraula seguidament el senyor Guillem Castellà, de l'IES Lluís de Peguera, de Manresa.

GUILLEM CASTELLÀ

Senyor president, senyores diputades i senyors diputats, i resta de membres que componen el Parlament, jo voldria començar aquest discurs dient que estem molt orgullosos d'haver pogut participar en aquest Projecte de llei de tan gran envergadura, i remarcar que parlo en nom del tot l'alumnat que ha col·laborat en l'elaboració d'aquesta Llei, i, sobretot, en nom de les víctimes que pateixen assetjament escolar a l'ombra.

En l'actualitat molts centres disposen d'un programa de mediació com una eina més per a solucionar conflictes de forma no violenta, mitjançant el diàleg, l'escolta activa, estratègies que també s'utilitzen en el funcionament habitual d'aquest Parlament.

El nostre institut, per exemple, disposa d'un servei habitual de mediadors, però pensem que tots els conflictes de vegades no es poden solucionar només per la via del diàleg i és per això que és necessària una llei escrita que protegeixi l'agredit de l'agressor, perquè a vegades hi pot haver ciutadans i ciutadanes que no han madurat prou i els impossibilita que no dominin la seva conducta. Per altra banda, pensem que l'opinió dels estudiants ha de ser una peça clau en la confecció d'una llei que ens afecta i que vivim tan de prop. Posteriorment, han de ser els responsables del nostre Govern que la poleixin i l'acceptin en un ple. Per tot això, l'alumnat de l'Institut Lluís de Peguera votarem a favor de la Llei.

Finalment, volem agrair les persones que amb la seva col·laboració, iniciativa i dedicació han contribuït a l'elaboració d'aquesta Llei.

Gràcies.

EL PRESIDENT

Doncs, bé, aquí s'acaba l'exposició dels grups parlamentaris i dels representants de les diferents escoles, i quan s'acaba l'exposició el que es fa normalment és passar a la votació. Farem ara la votació a mà alçada, és a dir, quan jo us demani els que esteu a favor aixequen la mà els que esteu a favor, exactament igual en contra, exactament igual abstencions.

Anem a començar, doncs, la votació.

Vots a favor d'aquest Projecte de llei?

Vots en contra?

Abstencions?

El Projecte de llei sobre mediació i acolliment en els centres educatius ha estat aprovat per 145 vots a favor i 1 abstenció.

Intervenció dels grups parlamentaris

Anem al segon punt de l'ordre del dia, que és la intervenció dels grups parlamentaris, i en primer lloc té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Miralles, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

EL SR. MIRALLES I CONTE

Tot és novetat per a tots i totes, habitualment nosaltres parlem des d'aquí a baix, per tant, per això havia començat així.

Senyor president, senyores i senyors diputats, il·lustres convidats a aquesta sessió del Parlament de Catalunya. El posicionament d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida Alternativa és per a dir-vos que nosaltres donarem suport a aquest Projecte de llei sobre mediació i acolliment, i ho farem per la forma com s'ha fet i pels continguts.

En democràcia, en què estem vivint, són tan importants per al nostre Grup Parlamentari els continguts que heu aprovat com la forma amb la qual s'ha fet. La democràcia no hauria de ser només per a allò que se'ns crida cada quatre anys i en cadascuna de les eleccions a disposar una papereta recolzant una opció política o una altra, per a nosaltres la democràcia és això, però és participació, és diàleg, és compromís, és debat, és síntesi, és elaborar propostes que puguin garantir que els ciutadans i les ciutadanes puguin viure millor i per tant són tan importants els continguts com la forma, perquè en aquest moment vosaltres, amb les vostres intervencions, heu pogut explicar que ha estat un procés llarg en el temps, de debat, de propostes, d'intercanvi, d'esmenes, de trobades, de desacords, però al final heu arribat a una proposta.

Fa uns quants anys endarrere, en aquest país, fa a l'entorn de trenta anys, això no era possible, no era possible perquè no hi havia institucions com la nostra, democràcia, eleccions, forces polítiques que poguessin permetre legislar a favor dels interessos dels ciutadans i les ciutadanes, en aquest cas, de Catalunya. I, per tant, és tan important per preservar i enriquir la democràcia allò que s'aprova com de la manera com es fa.

I respecte als continguts, vosaltres ho coneixeu directament perquè heu estat protagonistes i, per tant, paraules que han sortit en les intervencions dels portaveus dels diversos grups, com «coeducació», «acolliment», «mediació», «igualtat de gènere», «drets», «novinguts», «democràcia», «llibertat» ens expressen la realitat actual de la Catalunya en la qual estem vivint, dels centres educatius com a expressió d'això i és que estem en una societat canviant. Sempre canvia la societat, mai no hi ha una societat estàtica, però els avenços, els nous reptes que tenim en la societat present ens fan que allò que són reptes es puguin convertir –depèn com s'actui, socialment, políticament, institucionalment i també com a persones– en problemes.

Ni la immigració és un problema, ni la necessitat de la diversitat és un problema, és un enriquiment i un

repte si s'elaboren, si es posen mesures polítiques, polítiques públiques que puguin desenvolupar la nova realitat de la Catalunya realment existent. I el fenomen migratori no és nou a casa nostra, els pares d'alguns, els vostres avis, els vostres besavis segur que eren d'altres indrets, no solament del municipi, de la ciutat a la qual vosaltres esteu vivint o estudiant. Per tant, els fenòmens migratoris són una realitat que tenim present, és un fenomen que creixerà perquè la realitat també de la diversitat en la qual vivim i les injustícies nord-sud fan que moltes persones vulguin i tinguin la necessitat d'anar a gaudir en altres indrets d'aconseguir aquests drets i aquests deures que en altres llocs no poden sustentar.

Per tant, és un repte important per a les persones, per a la societat i per a les institucions que elaboracions com la vostra puguin donar respostes a problemes que existeixen i a solucions les quals han de ser compartides.

En una intervenció, i acabo, s'ha dit que l'assetjador podia tenir problemes, podia ser el problema, segurament, depèn com abordem les coses és conseqüència d'una societat que també pot estar malalta.

Agrair-vos de nou la vostra feina, tant a vosaltres com als vostres professors, i que segurament això, amb els continguts que heu expressat, tirarà endavant perquè és una de les bones solucions per abordar aquests problemes.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Gràcies. Té la paraula el senyor Manel Ibarz, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

EL SR. IBARZ I CASADEVALL

Moltes gràcies. Distingits conciutadans, sigueu benvinguts en aquesta casa i deixeu-me abans que res que felicit el vostre treball i el dels vostres professors per la tasca que heu desenvolupat aquests mesos. El debat, la confrontació d'idees ens enriqueix a tots i en el vostre procés formatiu segur que aquesta experiència d'avui la recordareu durant molts anys.

Heu tractat, en el tema que avui ens ha centrat la nostra atenció, una sèrie de qüestions que deriven dels drets que tenim com a ciutadans, com a persones, és a dir, la llibertat, la igualtat, la solidaritat, la justícia, són valors suprems del nostre sistema de convivència, però permeteu-me dir que no us heu de fixar mai només en les normes o en les sancions que estableixin les normes per corregir les conductes que no les respectin, cal que vosaltres, tots nosaltres, incorporem en la nostra manera de pensar, en el nostre convenciment personal, cal que ens creiem que això és veritat, que tots som lliures, tots som iguals i, en la mesura que siguem capaços de creure'ns-ho i d'incorporar aquestes conviccions en el nostre sistema de vida, en les nostres conductes, en les nostres actituds les normes, les normes repressores de les actituds que no les respecten aniran quedant reduïdes a això, a garanties últimes davant de situacions de conflicte irresoluble.

Per tant, jo vull ser molt breu, però vull ser molt clar: cal que tota la nostra societat, tots, ens creguem realment allò que diguem, les bones paraules, les bones intencions no són suficients i les normes tampoc no són suficients si tots plegats no respectem, no estem convençuts, no practiquem la igualtat, la justícia, la llibertat i la fraternitat.

Jo us encoratjo que continueu el treball en l'aprofundiment d'aquestes conviccions que són les que fan forta la democràcia i que permeten que al final la democràcia sigui el millor sistema polític de tots, malgrat tots els seus defectes.

Per tant, gràcies per les vostres aportacions, gràcies pel vostre treball, pel vostre debat i per l'exemple que també ens doneu, i felicitats.

EL PRESIDENT

Té la paraula la senyora Maria Isabel Nonell, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

LA SRA. NONELL TORRAS

Gràcies, senyor president. Benvinguts a aquesta casa del Parlament de Catalunya a tots vosaltres, alumnes i professors dels centres escolars que heu tingut la iniciativa, aquesta bona iniciativa de dur a terme aquest treball amb aquest Projecte de llei.

A aquest Projecte de llei el Grup d'Esquerra Republicana, doncs, hi votarà a favor, evidentment, i voldria destacar dos punts. El primer és la importància d'aquest Projecte de llei sobre mediació i acolliment en els centres educatius, perquè considerem que és un instrument que ha d'esdevenir bàsic per a l'educació que després marca la manera d'actuar de tots nosaltres. El segon punt que vull destacar és perquè és un projecte de llei valent i realista, que detecta uns problemes, que vol treballar per posar unes condicions per solucionar conflictes socials a l'escola i vol donar resposta humana als moviments socials que actualment hi ha amb l'acolliment i garantir la igualtat amb la coeducació.

El Projecte de llei..., bé, en el seu text hi ha unes paraules que són les que han de marcar la pauta per dur a terme i l'aplicació de tot el Projecte, que són: diàleg, col·laboració de la societat i dels diferents àmbits administratius per arribar al creixement personal dels éssers humans. Això és el més important, i heu posat aquí, en el vostre treball, els elements necessaris perquè això es pugui dur a terme.

Dins del contingut d'aquest Projecte, podríem dividir-ho en l'assetjament i la mediació, i després posaria la coeducació i l'acolliment. Els conflictes es donen a dins i a fora de l'aula, l'àmbit escolar no es queda al marge. És dins d'aquest àmbit on hem de donar-hi resposta.

L'assetjament és una actitud i una forma de conducta que ha existit sempre, i en diferents graus. Ara la societat ha agafat consciència, li vol donar una resposta. L'assetjament és una problemàtica que es dona en els centres educatius i fora i que s'hi ha donat sempre, però és ara que s'ha detectat i s'ha valorat socialment

com una conducta anòmla on cal actuar. Avui, amb l'aprovació d'aquest Projecte de llei, posem fil a l'agulla, però tot conflicte necessita formes i instruments per resoldre'ls, la mediació n'és el principal. Una societat democràtica justa ha de basar la forma de resoldre els conflictes en el diàleg. Si volem aplicar la mediació en l'àmbit escolar com a mètode de resolució de conflictes, hem d'exigir que els nostres grans ens donin l'exemple, però vosaltres, des de l'àmbit escolar, també ens podem donar un exemple: heu d'aprendre a resoldre els conflictes amb aquest mètode i demostrar al món adult que aquest és el mètode. El futur és vostre i el futur sereu vosaltres, si la societat actual no ha estat capaç, i sou vosaltres qui ho podeu fer efectiu.

De cara a la coeducació i a l'acolliment, evidentment creiem que hi ha d'haver la coeducació. També heu marcat dins d'aquest Projecte de llei els elements necessaris per dur-lo a terme i l'acolliment també ha de donar resposta a tot el món de les interculturalitats que ara ens trobem en aquest nou món. És necessària la cultura de l'esforç per al diàleg i la convivència. Que la competitivitat a què ens porta per sortir-nos-en en els estudis i en la nostra feina del dia a dia no ens faci perdre els valors fonamentals com són la convivència i la tolerància a través del diàleg.

Moltes gràcies per ser aquí una altra vegada.

EL PRESIDENT

Té la paraula l'il·lustre senyor Roberto Edgardo Labandera, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

EL SR. LABANDERA I GANACHIPI

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats, il·lustres convidats que avui ens acompanyeu, permeteu-me que també saludi de forma molt especial els meus veïns del Penedès, de l'IES Foix, de l'IES Eugeni d'Ors i de l'Escola Intermunicipal de Sant Sadurní i els seus representats, la Gala Sendra, l'Èric Rossell i l'Alba García, que aquí he sentit avui per primera vegada amb una intervenció tan acurada com la que han fet, com la que heu fet tots en relació amb un tema d'aquestes característiques.

La reflexió que fa el nostre Grup amb relació a aquest tema neix de la convicció que Catalunya és una nació plural. Catalunya ha estat sempre una terra de pas, i ha estat sempre també una terra d'acollida de diverses generacions que han vingut al nostre país, que s'han sumat a la vida i a la societat del nostre país; i entre aquestes generacions, compto la meua, la d'aquells sud-americans que a finals dels anys setanta van venir a viure a Catalunya fruit d'una situació política en els nostres països d'origen –jo, particularment, de l'Uruguai– i que vaig trobar aquí una societat acollidora i una societat integradora.

Els temes que parreu amb la vostra proposta, que ja us dic que el nostre Grup fa seva en el seu esperit i en la lletra –«fa seva» vull dir que la manllevarem per treballar-la per aprofundir-la i també, per què no dir-ho, per fer les modificacions pertinents perquè tot això

després pugui esdevenir en el futur legislació de tots i de totes–, doncs aquest país, aquesta societat integradora i aquesta Catalunya tan integradora és evident que també ha tingut sempre problemes d'aquestes característiques. Els problemes de l'assetjament, com els problemes de l'acollida, en tot cas podrien tenir un origen diferent, però malgrat que no ens agradi, han estat sempre una realitat en la nostra escola, en el nostre medi educatiu i en la nostra societat. És per això que avui, amigues i amics, jo vull sobretot dir-vos que hem de fer d'aquesta iniciativa que heu portat al Parlament i que heu treballat al sí de diverses comissions un altre acte de refundació del nostre compromís amb una educació que a més a més d'educar en igualtat, que a més a més d'educar en llibertat, a més a més eduqui en la solidaritat, que és un valor de gran importància entre tots nosaltres.

Per convidaure, amics i amigues, necessitem un sistema de drets i –per què no dir-ho– un sistema de deures que sigui la base d'aquesta convivència. Això és la garantia que ens donen la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia. I amb això, que són els elements bàsics amb els quals hem teixit la nostra convivència, nosaltres hem de continuar treballant. Jo crec, sobretot, que hem de fer una legislació que integri i que eviti la discriminació, es deia molt bé des de la tribuna, la discriminació per raó d'origen, per raons de llengua, per raons de gènere, per raons d'ideologia, per raons de religió o per raons d'orientació sexual ha d'estar a la nostra societat absolutament desterrada. Hem de construir aquests valors de la integració. El futur de la nostra societat és a l'escala on vivim, a l'empresa on treballlem i a l'escola en què ens eduquem. Per tant l'escola, els instituts i les escoles, i les universitats, tenen un paper fonamental a desenvolupar. Nosaltres farem la nostra feina legislativa i els legisladors i les legisladores que vinguin en un futur continuaran fent-ho. No ho dubteu, però hi ha un factor que és fonamental i és que vosaltres com a ciutadans i ciutadanes heu de vetllar perquè així sigui.

Gràcies, president, gràcies, conciutadans, gràcies, diputats i diputades.

EL PRESIDENT

Gràcies, senyor Labandera. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Meritxell Borràs.

LA SRA. BORRÀS I SOLÉ

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, il·lustres convidats, també en nom de Convergència i Unió, evidentment, us volem donar la benvinguda aquí al Parlament. I també felicitar-vos, molt sincerament, per la tasca que heu fet des dels diferents centres educatius, participant en aquest Projecte, en aquest Projecte de llei sobre mediació i acolliment en els centres educatius. Heu explicat vosaltres mateixos que el fet d'elaborar aquest Projecte de llei us ha fet reflexionar, us ha fet pensar, us ha fet posar les diferents idees en comú, les diferents propostes, que en moltes ocasi-

ons en origen devien ser contraposades, i heu tingut la capacitat i la voluntat també –les dues coses– d'arribar a un acord, a un acord que és necessari si finalment el que es vol és aconseguir això: un projecte de llei, una llei que doni solució al que vosaltres ens plantejàveu. I en aquest àmbit tan important i tan sensible era necessari aconseguir el que heu fet: arribar a aquest acord bàsic per tal que tirés endavant. Per tant, heu fet una proposta concreta –hi insisteixo, amb la renúncia, segurament, als inicis plantejats, però amb el manteniment d'allò que és essencial, amb allò que heu defensat tots i cadascun dels grups. Per tant, heu aconseguit el vostre objectiu, i jo diria que és com dieu vosaltres en el propi Projecte de llei, en el vostre preàmbul, és especialment important prevenir i evitar l'assetjament escolar si es dona el cas; i si es dona el cas, protegir les víctimes. En primer lloc, vosaltres el que plantegeu és això, i després, si cal –que en moltes ocasions cal–, doncs tenir els mecanismes que siguin necessaris per tal de resoldre aquests conflictes que es plantegen.

Els diferents grups i les diferents intervencions que heu fet heu posat l'accent en diferents àmbits del Projecte de llei, i això ha sigut enriquidor perquè hem pogut veure quins matisos té la pròpia llei, i quines diferents voluntats s'hi donen, no?

Heu parlat de la coeducació. Evidentment, de gran importància i, per tant, d'un valor que no podem deixar. I algú de vosaltres ha fet una especial menció –i jo crec que és bo– al paper de les dones, en moltes ocasions menystingut o deixat en un segon terme. Heu parlat també, molts de vosaltres, de la necessitat del diàleg, de poder arribar a acords, de la capacitat de parlar els uns amb els altres per arribar a solucions que precisament facin el que han de fer: resoldre els conflictes que es plantegen. Heu parlat també, i doncs jo també hi vull donar especial menció, de donar el valor a la pròpia cultura, a la catalana, que és l'eix vertebrador d'aquest país i en el qual doncs tothom hi és benvingut. Heu parlat també, a part del que és facilitar a les persones novvingudes l'accés a la nova cultura en què s'integren, heu parlat, i n'heu fet especial menció, del que és el respecte a la seva pròpia cultura i que, per tant, no hi hagi d'haver en cap moment una renúncia al que un és una renúncia als seus propis valors i al seu propi bagatge cultural. Heu parlat, lògicament, molts de vosaltres també, de resoldre els conflictes i heu parlat també de la implicació del conjunt de la societat. I aquest és un àmbit que evidentment és molt important: l'escola hi té molt a dir, el professorat hi té molt a dir, els alumnes hi tenen molt a dir, però aquesta és una responsabilitat del conjunt del país, del conjunt de la societat. També s'ha fet una reflexió que estrictament no va amb la Llei, però que d'una manera clara afecta totes les lleis. Un de vosaltres ha dit que cal tenir en compte l'experiència existent. I aquesta és una realitat que passa sempre. Normalment la realitat va per davant de les lleis; i, per tant, cal ser amatent de què s'ha fet en el conjunt del país per treballar i posar l'accent en allò que ja s'ha fet, i s'ha fet bé per mirar-hi de donar-hi sortides. No em vull excedir del temps i, per

tant, dir-vos, com us podeu imaginar després de la meua intervenció, que el Grup de Convergència i Unió votarà favorablement aquest Projecte de llei que vosaltres plantegeu i és aquest un àmbit en el qual no puc deixar de tornar-vos a felicitar per la feina feta. Sens dubte, el futur dels països és la seva joventut i avui vosaltres heu demostrat que aquest país té un gran futur.

Gràcies.

Intervenció del M. H. Sr. President del Parlament

EL PRESIDENT

Doncs, moltes gràcies, a tots els diputats i diputades que han intervingut i, si m'ho permeteu, unes paraules per fer la cloenda d'aquest acte abans d'acabar definitivament la sessió.

Bé, d'entrada, voldria expressar la satisfacció per haver aconseguit una nova edició d'aquest exercici de simulació parlamentària. Vull agrair i felicitar a tots els que hi heu participat, a tots els que heu parlat. Veieu que no ha passat res amb el temps? (*Rialles.*) Estaven amoïnats abans de començar. I al final, si la cosa s'ha preparat i s'ha treballat bé, que és el que heu fet, tot surt bé, però això val per a avui i per a la vida, és clar. Doncs bé, felicitar-vos als que heu parlat, als que heu treballat, que sou molts. També, evidentment als professors i professores que s'han implicat i han participat en tot aquest exercici, i celebrar que hagi anat tot tan bé.

Celebrar, a més a més, doncs, aquest gran consens que hi ha hagut, que no la unanimitat, perquè tots els vots són respectables i l'opció a la diferència és la diversitat i, per tant, el fet que algú pensi diferent és la base de la democràcia. Però celebrar, en tot cas, que hi hagi hagut aquesta amplíssima majoria. I, a més a més, celebrar que els grups parlamentaris avui, aquí, públicament, hagin expressat el seu suport en aquest Projecte i, en tot cas, que recullen les iniciatives que vosaltres plantegeu per al seu trasllat, la seva meditació, de cara a futures iniciatives del tipus que siguin.

Jo també voldria fer-vos algunes reflexions molt ràpides, però em fa l'efecte que són absolutament indispensables en el dia d'avui. Esteu ocupant els llocs que, com deia abans, normalment, ocupen els parlamentaris i les parlamentàries en el seu dia a dia. Això té un valor molt important, moltíssim, entre altres coses perquè la Meritxell no ho sé, però la resta dels que estem asseguts en aquesta taula, quan estudiàvem a l'escola, el Parlament no existia, o sí que existia però estava a l'exili. I aquesta mateixa sala on sou avui, on vosaltres ocupeu els llocs dels parlamentaris, aquesta mateixa sala estava tapiada, és a dir, no s'hi podia accedir. S'havia tancat la llibertat aquí dintre, no podia sortir a fora. I, per tant, fixeu-vos la importància que té per a la història del nostre país aquest edifici i sobretot aquest Saló de Sessions, que expressa una mica, segurament que és el símbol, des del punt de vista institucional, més important de la nostra llibertat. Que avui vosaltres pugueu estar aquí és un símptoma de normalitat demo-

cràtica i normalitat nacional molt important. I, per tant, també us demano que el valoreu en aquesta mesura.

Bé, aquí, com us deia abans, es fa la feina de les grans lleis i, en els darrers temps, doncs, hem tingut el gran debat sobre l'Estatut, que segur que n'heu sentit a parlar tots i totes, però també s'hi fa el dia a dia, com us deia abans. I em semblava que això també és molt important, decidir coses tan elementals com, en fi, els transport públics o com la sanitat o com la vostra mateixa educació, si hi han d'haver més escoles o més instituts, com han de funcionar, etcètera. Això també es parla aquí, i això forma una part molt important de la dinàmica política.

Heu parlat d'una situació en què us trobeu vosaltres en els centres educatius, però jo crec que és una situació que és traslladable no solament a Catalunya, sinó pràcticament a molts llocs d'Europa i d'altres parts del món on tenim situacions conflictives. Em sembla que era la Natàlia que deia que Catalunya és un mosaic. I, de fet, Catalunya és un mosaic evidentment ara, però Catalunya de sempre ha tingut aquesta vocació de mosaic. Catalunya –i també ha cedit– és un país, a mi m'agrada expressar-ho d'una altra manera, diu, ha vingut gent de fora, s'han integrat. Catalunya és un país de barreja. És un país de barreja des de fa molts anys, però des de fa molts anys. Des de temps immemorials, la nostra tradició ha estat aquesta. Efectivament, perquè era un lloc de pas i, efectivament, perquè ha vingut gent a viure aquí que ha fet també, evidentment, les seves aportacions, juntament amb la gent, doncs, que ja hi eren, no?, però ser un país de barreja en aquest món que ens espera tan globalitzat, doncs, evidentment, és un avantatge si ho sabem jugar bé. I per això és fonamental, com vosaltres apuntàveu, el diàleg, però no solament el diàleg polític, és fonamental el diàleg en tots els nivells. El diàleg a les classes també és fonamental.

Mireu, la diversitat i la diferència –la diversitat i la diferència– es poden entendre com un obstacle. Un obstacle que aboca al conflicte, però la diversitat i la diferència també es poden entendre, i és molt important que es faci així, com un valor, un valor que tenim a la societat. En el món tots podem aportar el nostre gra de sorra i si som capaços d'entendre que hi ha gent que és diferent a nosaltres i que no per això, pel fet de ser diferent, doncs, és d'una manera o d'una altra, és millor o pitjor, que deia aquell, jo penso que és quan avançarem. Tots tenim coses positives a aportar.

Per tant, l'esperit que es desprèn del vostre Projecte de llei em sembla que és molt important, des d'aquest punt de vista. Reconèixer quina és la nostra realitat i sobretot ser capaços d'entendre que la diferència, la diversitat, són valors i ho són en tots els àmbits de la vida, i no estic parlant només de l'idioma que parlem, del color de pell que tenim, sinó també estic parlant de la nostra manera de ser, de funcionar, les nostres limitacions, siguin les que siguin, perquè tots en tenim. Aquesta és la societat del futur i és la societat que vosaltres, essencialment vosaltres, haureu algun dia de dirigir i tirar endavant.

Una altra reflexió: és molt important conèixer les institucions del país i el sistema polític que ens regeix i el funcionament d'aquest sistema polític. Vosaltres teniu ajuntaments que funcionen en les vostres poblacions, que fan determinades coses; teniu aquest Parlament que, d'alguna manera, és el que dicta les lleis del país; teniu el Govern de la Generalitat i en d'altres àmbits. És molt important conèixer això perquè, en definitiva, només el coneixement i la informació ens faran lliures, ens faran lliures de criteri. Ens faran ser capaços, fins i tot –i parlo des de l'òptica individual– de ser, doncs, nosaltres mateixos, de ser independents; «independents» enteneu més enllà de les opcions polítiques, de les opcions dels mitjans de comunicació, de les grans opcions econòmiques. La informació avui dia és fonamental, en el món en què vivim és absolutament importantíssima. I, per tant, la vostra informació, el vostre coneixement és clau per al futur.

I a l'escola s'estudia, però a l'escola també s'aprèn, i a la vida s'aprèn i és molt important que aprengueu, i sobretot que aprengueu com s'ha de fer anar aquesta informació. Hi ha una anècdota, que no és una anècdota, en tot cas podríem dir que és una anècdota científica, però que a mi m'agrada explicar i potser algú ja l'ha sentida, però és igual, perquè em sembla que és important. Vosaltres sabeu d'on ve el terme «idiota»? «Idiota», que ara és un insult. Idiota!, és un insult. Doncs, bé, és un terme que ve de l'antiga Grècia i deriva de la paraula *idiotès*. *Idiotès*, a Grècia, que és el bressol de la democràcia, com sabeu, doncs, feia referència a aquelles persones que passaven de la cosa pública; és a dir, que no els interessava, que se'n desentenien. Vull dir, *idiotès* era aquell que passava de la cosa pública, que tant li feia, no? En fi, una mena de passota, no? Doncs, bé, jo crec que, d'alguna manera, amb el temps, i sense entrar en més valoracions de les estrictament necessàries, el que és evident és que no ens podem permetre el luxe, en aquest país, ni en cap, però en aquest país especialment, no ens podem permetre el luxe de tenir gent que passi de la cosa pública. El que ens cal és justament el contrari: és participar, és implicar-se, que és el que heu fet vosaltres amb aquest exercici, és, per tant, tenir esperit crític, i esperit crític vol dir tenir criteri, tenir opinió sobre les coses que passen. I, per tant, per tenir opinió és evident que s'ha de tenir bona informació.

Ja s'ha dit també, el futur, la Catalunya del futur és la que vosaltres dibuixareu i vosaltres, algun dia, doncs, tirareu endavant. Per tant, és fonamental en aquests moments aprendre, formar-se, mantenir-se informats i mantenir aquest esperit crític absolutament indispensable perquè la democràcia sigui de bona qualitat. I això, evidentment, depèn de tots vosaltres. Dels vostres professors, de les vostres famílies, també, però en primera instància depèn de tots vosaltres.

Vull acabar agraint-vos dues coses molt importants. La primera, l'esforç que heu fet en aquest exercici, perquè, en el fons, també haureu après, segur, però l'esforç de rigorositat, de seriositat en què ho heu expressat. I segon, també, agrair-vos el vostre comportament.

Comportament exemplar. A mi em fa molta ràbia quan s'associa allò de la joventut amb conflicte, eh? I, en aquest sentit, és fàcil associar determinades notícies sempre amb gent jove. Això és un drama. Això és mentida. A mi em fa moltíssima ràbia. Justament la gent jove, i avui ho heu demostrat, sou els que doneu moltes vegades moltes lliçons als que no som ja tan joves. Jo us agraeixo aquestes lliçons; us agraeixo molt el comportament que heu tingut avui aquí, digne, d'allò que representa aquesta cambra, que no és altra cosa que la llibertat de la nostra nació.

Moltes gràcies. S'aixeca la sessió. (*Aplaudiments.*)

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i vuit minuts.

Annex

Llei sobre mediació i acolliment en els centres educatius

PREÀMBUL

La societat catalana ha experimentat unes transformacions socials molt notables. L'arribada de nous ciutadans i ciutadanes amb nous models culturals, socials i religiosos s'ha de considerar com un fet enriquidor, per tant, com un bé per al creixement futur d'aquesta societat. Ara bé, és evident que en alguns moments poden sorgir tensions i conflictes, els quals solament poden ésser solucionats amb el diàleg social.

L'àmbit de l'ensenyament, l'espai de relació entre iguals, és un dels llocs on es pot desenvolupar aquesta nova cultura del diàleg, per això cal potenciar totes les actituds i els valors que poden consolidar aquesta nova cultura.

Paral·lelament és fonamental garantir els drets individuals i col·lectius de les persones en tot moment, i molt especialment dins l'àmbit educatiu, un dels espais fonamentals del creixement personal dels éssers humans.

Tant perquè funcioni la cultura del diàleg com perquè es garanteixin els drets individuals i col·lectius de les persones, no es pot deixar sol l'àmbit educatiu i cal la col·laboració de la societat i dels diferents àmbits administratius.

Per tot això, cal evitar el conflicte entre els membres de la comunitat educativa, causa fonamental de l'alteració de la formació educativa i fins i tot personal. Cal contribuir al desenvolupament de l'expressió, privada i pública de les diverses formes culturals pròpies i alienes de la Catalunya actual, motiu de riquesa i orgull col·lectiu. Tanmateix, s'ha de tenir en compte la no imposició de cap d'aquestes cultures.

És especialment important prevenir i evitar l'assetjament escolar i, si s'escau, protegir les víctimes. És del tot necessari evitar que es produeixi aquest acte indigne, ja que posa en perill el correcte desenvolupament

de les persones i és un factor important en patiment dels joves i causa de trastorns psicològics. Així mateix, també es necessari ajudar psicològicament l'agressor per a reeducar la seva conducta.

Per tot el que s'ha exposat, és necessari establir els elements legislatius que ajudin a consolidar models de convivència social fonamentats en el diàleg i el respecte entre les persones. Així mateix, cal considerar les mesures correctores que s'han de prendre contra el qui generi el conflicte.

CAPÍTOL I

La mediació i l'acolliment

ARTICLE 1

La mediació

1. La mediació és el sistema alternatiu de resolució de conflictes en el qual el mediador crea les condicions adequades perquè les persones en conflicte puguin compartir inquietuds i punts de vista i arribin a una solució equitativa que els permeti la continuïtat de la relació.

2. Cada centre educatiu ha de tenir un servei de mediació de conflictes, amb la funció de prevenir i evitar els conflictes de forma voluntària mitjançant el diàleg, de manera que hi hagi comprensió i entesa entre les dues parts.

3. El servei de mediació dels centres d'educació primària es constituït per membres del professorat, pares i mares dels alumnes i membres del personal no docent.

4. El servei de mediació dels centres d'educació secundària és constituït per membres de l'alumnat, per pares i mares dels alumnes, pel professorat i per membres del personal no docent.

5. Si es detecta algun cas d'assetjament, el servei de mediació ha d'avisar la Comissió de Prevenció i Solució de Conflictes.

ARTICLE 2

L'acolliment

L'acolliment és l'acte pel qual una persona és admesa i acceptada en el seu nou entorn, tot respectant la seva cultura, sempre que no entri en contradicció amb el respecte als drets humans, i li ofereix els mitjans necessaris per a conèixer la nova cultura a la qual s'integra.

ARTICLE 3

L'assetjament escolar

L'assetjament escolar és una combinació d'actes d'agressió física o psicològica entre membres d'una comunitat educativa que es caracteritza pels trets següents:

- a) Es repeteix sovint.
- b) Pretén ridiculitzar, humiliar o intimidar la persona agredida.
- c) Es comet tant dins com fora de l'horari escolar, en el trajecte cap al centre educatiu o el lloc on es fan activitats educatives programades pel centre educatiu, o abans o després d'aquestes activitats.

ARTICLE 4

La coeducació

La coeducació és l'educació en la igualtat entre les persones, i es basa en el reconeixement de les potencialitats i les individualitats de les noies i els nois tot respectant-ne les diferències, amb l'objectiu de construir una societat igualitària sense discriminació per raó de sexe o qualsevol raó ja sigui física, psíquica o humana que pugui ésser objectiu de discriminació.

ARTICLE 5

La interculturalitat

1. La interculturalitat és la relació que s'estableix entre diferents cultures que conviuen juntes en una mateixa societat, i permet que els nouvinguts respectin la cultura pròpia dels països i els autòctons la cultura dels nouvinguts.

2. En el sentit que estableix l'apartat 1, a Catalunya hi ha un conjunt de tradicions i formes de vida que, en la mesura que són respectuoses amb els drets i els deures de les persones, són dignes de protecció i promoció.

CAPÍTOL II

L'assetjament escolar

ARTICLE 6

Prevenció de l'assetjament

1. En els centres educatius hi ha d'haver un ambient respectuós per a contribuir a la motivació de l'alumnat. L'assetjament impedeix que els estudiants assoleixin un ritme de treball adequat i que mantinguin bones relacions socials, madurin com a persones i aprenguin a conviure. L'assetjament, la intimidació i altres conductes violentes impedeixen un bon aprenentatge i poden provocar trastorns emocionals i psicològics.

2. Els estudiants aprenen també per l'exemple, tant en l'entorn escolar com en el familiar, i la manca de sanció de les conductes violentes es pot arribar a entendre com una aprovació implícita d'aquestes conductes. L'entorn familiar, els responsables educatius, el professorat i totes les persones que treballen en l'àmbit educatiu, a més de la família i els responsables de la tutela, han de mostrar una conducta apropiada, han de tractar tothom amb cortesia i respecte i han de rebutjar l'assetjament, la intimidació i altres conductes violentes. En cas contrari hi s'ha de fer un seguiment dels infractors i, si s'escau, imposar-los una sanció.

ARTICLE 7

La Comissió de Prevenció i Solució de Conflictes

1. La Generalitat i el Departament d'Educació han d'establir un protocol d'actuació i intervenció estandaritzada de tots els centres educatius per a procedir al tractament de la violència entre iguals. En cada centre educatiu s'ha de constituir una comissió de prevenció i solució de conflictes, amb la funció de prevenir-hi i evitar-hi els conflictes i, si se'n produïssin, de solucionar-los ràpidament, a més de preservar els components de la comunitat educativa de l'assetjament esco-

lar, de protegir-ne les possibles víctimes i d'investigar a fons l'origen dels problemes que causa el comportament de l'agressor.

2. La Comissió de Prevenció i Solució de Conflictes dels centres d'educació primària és constituïda pels membres del Consell Escolar següents: el director o directora, dues persones en representació del professorat i dues persones en representació dels pares i les mares, un psicopedagog, un membre del personal no docent i un mediador.

3. La Comissió de Prevenció i Solució de Conflictes dels centres d'educació secundària és constituïda pels membres del Consell Escolar següents: el director o directora, dues persones en representació del professorat i dues persones en representació dels pares i les mares, dos representants de l'alumnat, un psicopedagog, un membre del personal no docent i un mediador.

4. Si es detecta algun cas d'assetjament, la Comissió de Prevenció i Solució de Conflictes del centre ho ha de notificar per escrit al Consell Escolar immediatament i convocar una reunió extraordinària en el termini màxim de dos dies hàbils, de manera que aquest pugui actuar ràpidament per a protegir la víctima o les víctimes i sancionar l'agressor o agressora o els agressors.

ARTICLE 8

Procediment d'actuació

1. Tot acte d'assetjament escolar, després que la Comissió de Prevenció i Solució de Conflictes n'ha fet l'informe i l'ha adreçat al Consell Escolar del centre, ha d'ésser sancionat com a falta molt greu, la qual cosa s'ha de comunicar als Serveis Territorials d'Educació, que han de fer les accions necessàries perquè siguin aplicades les resolucions del Consell Escolar del centre. En cas de que l'agressor no sigui alumne del centre, s'ha de recórrer a la justícia ordinària.

2. La sanció que s'imposi a un fet d'assetjament ha d'ésser ràpida i eficaç i ha d'estar subjecta al Decret de drets i deures dels alumnes d'ensenyament secundari. Aquest procés s'ha de portar a terme en el mínim temps possible per a evitar nous episodis d'assetjament produïts pel mateix agressor, agressora o agressors.

ARTICLE 9

Responsabilitat del personal docent

El professorat, el tutor o tutora i la direcció del centre educatiu són responsables de la protecció de les víctimes d'assetjament i també del control de l'assetjador, assetjadora o assetjadors dins el centre educatiu. La negligència en aquesta tasca ha d'ésser sancionada per l'administració educativa.

ARTICLE 10

Reincidència

Si l'agressor o agressora o els agressors reincideixen, la Comissió de Prevenció i Solució de Conflictes del centre ho ha de comunicar al Consell Escolar, i aquest als Serveis Territorials d'Educació perquè es notifiqui a la Fiscalia de Menors.

CAPÍTOL III

La coeducació

ARTICLE 11

Deure d'educar en la igualtat

Els centres educatius han de vetllar perquè l'alumnat rebi una educació en la igualtat entre les persones de diferent sexe, sense oblidar que aquesta és una responsabilitat compartida amb les famílies. En cas que això no es produeixi, cal avisar el Consell Escolar.

ARTICLE 12

La coeducació en els currículums

Els currículums escolars han d'incloure els elements que facilitin el coneixement de la igualtat i el respecte entre les persones dels dos sexes, qüestió que ha d'ésser considerada un eix transversal que correspon tant a l'entorn familiar com al social i a l'educatiu.

ARTICLE 13

Sancions

Per a evitar qualsevol tipus de discriminació, els membres de la comunitat educativa que de manera pública discriminin les persones, o les tasques per raons de sexe han d'ésser sancionats. Les sancions s'han d'imposar d'acord amb el que estableix el Decret de drets i deures de l'alumnat d'ensenyament secundari i han de cercar la reflexió sobre els fets i l'apreciació del respecte de l'altre sexe. Els alumnes són sancionats per la Comissió de Prevenció i Solució de Conflictes i pel Consell Escolar del centre i els professors i el personal del centre per l'administració educativa.

ARTICLE 14

Seguiment des de l'administració

L'administració educativa ha de vetllar en tot moment perquè els materials que es fan servir en els centres educatius respectin la igualtat entre les persones per raó de sexe, perquè en cap moment no es faci un ús sexista del llenguatge i per a evitar que el professorat faci comentaris sexistes que puguin influir en l'alumnat des de la infància.

ARTICLE 15

Representació paritària

S'ha de procurar la representació paritària en els diversos estaments dels consells escolars de Catalunya, tant els territorials com els de centre educatiu. La composició de les juntes directives també ha de respectar aquest criteri. No pot tenir validesa cap consell que no reuneixi aquestes condicions.

CAPÍTOL IV
La interculturalitat

ARTICLE 16
Foment de la integració

Atès que la integració requereix el reconeixement dels valors d'altres cultures, els centres educatius han de permetre i respectar el dret de tota persona a mostrar-se públicament fidel a la seva cultura, ideologia i religió sempre que no siguin contràries a la Constitució, l'Estatut, la Declaració universal dels drets humans i a la legislació vigent.

ARTICLE 17
La integració en els currículums

Els currículums escolars han d'incloure els elements que facilitin el coneixement de les diverses manifestacions culturals, socials i religioses presents en la societat actual amb la consideració que han d'ésser igualment respectades i protegides, ja que també formen part de la cultura catalana. Aquests continguts s'han de treballar de manera transversal, és a dir, en totes les àrees possibles.

ARTICLE 18
Sancions

Les manifestacions religioses, culturals o socials són permeses sempre que respectin i no ofenguin els valors de l'individu. Els membres de la comunitat educativa que de manera pública denigrin o impedeixin l'exercici del dret d'expressió pública de les manifesta-

cions culturals, socials i religioses han d'ésser advertits del seu error i sancionats. Els alumnes, pel Consell Escolar del centre i els professors i el personal del centre educatiu per l'administració educativa.

ARTICLE 19
Laïcitat de l'ensenyament

1. El necessari respecte als costums culturals, socials i religiosos mai no pot comportar l'impediment de les tasques marcades per l'activitat escolar i acadèmica. Si s'escau, el currículum s'ha d'adaptar a les necessitats d'un alumnat en concret, sense que això afecti a l'evolució acadèmica del grup. En cas de conflicte, preval el dret i el deure de les activitats escolars i acadèmiques. Així mateix, és necessari qüestionar i rebutjar manifestacions que posin en perill la integritat moral, psicològica i física de l'alumnat procedent d'altres cultures.

2. Les escoles de Catalunya han d'ésser laïques. No s'han d'imposar els costums religiosos dins l'àmbit escolar.

ARTICLE 20
Espais per a activitats culturals, socials i religioses

Els ajuntaments han de facilitar espais on la ciutadania del seu municipi pugui portar a terme les activitats culturals, socials i religioses pròpies d'una determinada cultura, sempre que no siguin contràries a la Constitució, l'Estatut, la Declaració universal dels drets humans i la legislació vigent.